

Neviim (prophètes) - Judges

Chapter 13

- 13,1 ויסיפו בני ישראל, לעשות הרע בעיני יהוה; ויתנם יהוה ביד-פלשתים, ארבעים שנה. {פ}
- 13,2 ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני, ושמו מנום; ואשתו עקרה, ולא ילדה.
- 13,3 ויבא מלאך-יהוה, אל-האשה; ויאמר אליה, הנה-בא את-עקרה ולא-ילדת, וקרית, וילדת בן.
- 13,4 ועמה השמרי בא, ואל-תשתי יין ושכר; ואל-תאכלי, כל-טמא.
- 13,5 כי הגן כרה וילדת בן, ומוכרה לא-יעלה על-ראשו--כי-גזיר אלהים יהיה הבער, מן-הבטן; והוא, יחל להושיע את-ישראל--מיד פלשתים.
- 13,6 ותבא האשה, ותאמר לאישה לאמר, איש האלהים בא אלי, ומראהו כמראה מלאך האלהים נוכח מאד; ולא שאלתיהו אי-מזה הוא, ואת-שמו לא-הגיד לי.
- 13,7 ויאמר לי, הגן כרה וילדת בן; ועמה אל-תשתי יין ושכר, ואל-תאכלי כל-טמאה--כי-גזיר אלהים יהיה הבער, מן-הבטן עד-יום מותו. {פ}
- 13,8 ויעתר מנום אל-יהוה, ויאמר: בי אדוני--איש האלהים אשר שלחת יבוא-בא עוד אלינו, ויורנו מה-נעשה לבער היולד.
- 13,9 וישמע האלהים, בקול מנום; ויבא מלאך האלהים עוד אל-האשה, והיא יושבת בשדה, ומנום אישה, אין עמה.
- 13,10 ותמהר, האשה, ותכר, ותגד לאישה; ותאמר אליו--הנה גרעה אלי האיש, אשר-בא ביום אלי.
- 13,11 ויקם וילך מנום, אחרי אשתו; ויבא, אל-האיש, ויאמר לו האפה האיש אשר-דברת אל-האשה, ויאמר אני.
- 13,12 ויאמר מנום, עמה יבא דבריך: מה-יהיה משפט-הבער, ומעשהו.
- 13,13 ויאמר מלאך יהוה, אל-מנום: מכל אשר-אמרתי אל-האשה, תשמר.
- 13,14 מכל אשר-יצא מגפן היין לא תאכל, ויין ושכר אל-תשת, וכל-טמאה, אל-תאכל: כל אשר-צויתיה, תשמר. {ס}
- 13,15 ויאמר מנום, אל-מלאך יהוה: בעצרה-בא אותך, ונעשה לפניך גדי עזים.
- 13,16 ויאמר מלאך יהוה אל-מנום, אם-תעצרוני לא-אכל בלחמך, ואם-תעשה עלה, ליהוה תעלנה: כי לא-ידע מנום, כי-מלאך יהוה הוא.
- 13,17 ויאמר מנום אל-מלאך יהוה, מי שמך: כי-בא דברך (דברך), וכבדונך.
- 13,18 ויאמר לו מלאך יהוה, למה זה תשאל לשמי--והוא-פלאי. {פ}
- 13,19 ויקח מנום את-גדי העזים, ואת-המנחה, ויעל על-הצור, ליהוה; ומפלא לעשות, ומנום ואשתו ראים.
- 13,20 ויהי בעלות הלהב מעל המזבח, השמימה, ויעל מלאך-יהוה, בלהב המזבח; ומנום ואשתו ראים, ויפלו על-פניהם ארצה.
- 13,21 ולא-יסף עוד מלאך יהוה, להכאה אל-מנום ואל-אשתו; אז-ידע מנום, כי-מלאך יהוה הוא.
- 13,22 ויאמר מנום אל-אשתו, מות במות: כי אלהים, נאינו.
- 13,23 ותאמר לו אשתו, לו ספך יהוה להמיתנו לא-לקח מידנו עלה ומנחה, ולא הרצנו, את-כל-אלה; וכעת, לא השמיענו כזאת.
- 13,24 ותלד האשה בן, ותקרא את-שמו שמשון; ויגדל הבער, ויברכהו יהוה.
- 13,25 ותסל רוח יהוה, לפעמו במסנה-דן, בין צרעה, ובין אשתאל. {פ}